

παραπάνου, να φωνάξουμε τὸν πόνο μας, να ζητήσουμε δικαιοσύνη.

Σὲ κάθε λοιπὸν περίστασι, εἴτε ζητοῦμε ἐμεῖς τὴ μεσολάδηση εἴτε μᾶς τὴν ἐπιβάλλουν, δὲ χωρεῖ ἀμφισβήτηση πὼς συμφέρο μας εἶναι κοντὰ στὶς φωνὲς γιὰ τᾶλλα μας δίκια νὰ μαθευτοῦν ἀκόμη κ' ἐξῶ, μὰ καὶ μέσα καὶ τᾶτιμα φερσίματα τῶν Βουργάρων, νὰ φωνάξουμε τὸν πόνο μας, νὰ ζητήσουμε διόρθωση. Θᾶναι κι αὐτὸ ἓνα ὄπλο καλὸ γιὰ τὴν Κυβέρνηση, ἂν ἀποφασίσῃ νὰγωνιστῆ ὅπως πρέπει νὰγωνιστῆ. Ὡραία ἐξήγησε τὸ πρᾶμα ὁ κ. Γαβριηλίδης στὴν «Ἀκρόπολη» σὲ δυὸ μελέτες του. Καὶ δὲ λέμε βέβαια, ὅπως δὲ λέει κι ὁ κ. Γαβριηλίδης, ὅτι εἶν' ἀρκετὸ τὸ ὄπλο αὐτὸ γιὰ ὅ,τι κυνηγοῦμε, Χρειάζεται καὶ στρατιωτικὴ ἐτοιμασία ἐντονη. Καὶ χρειάζεται καὶ Κυβέρνηση μὲ διπλωματικὸ ἐπιτελεῖο ποῦ νὰ ξέρω νὰ πολεμάη μὲ τὰ ὄπλα ποῦχει.

Ἄς γίνουμε λοιπὸν, ἄς γίνουμε ὅσα πρέπει! Φτάνουν οἱ ὑποχώρησεις, στὸ διάλογο ἢ ὀλιγάρκεια! Κι ἂν εἶν' ἀδύνατο μὲ πόλεμο ἢ μὲ μεσολάδηση νὰ νικήσουμε, πάλι, ἢ ἐθνικὴ πολιτικὴ πρέπει νὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ τί θὰ κάνουμε, ὄχι ἢ Ἑλλαδίτικη, ποῦ δὲν ἔχει ποῦ νὰ στηριχτῆ. Δηλαδή πάλι: ὄχι ὑποχώρηση στὸ Βουργαρισμὸ. Κάλλιο νὰ κολοδώσουμε τὴν ἀνεξαρτησία μας, γιὰ νὰ βροῦμε προστασία καὶ νὰσφαλίσουμε τὴν ἐθνικὴ ὑπόστασι ἕλων τῶν πληθυσμῶν ποῦ μᾶς ἀνήκουν. Ποιὰ θὰ εἶν' αὐτὴ ἢ προστασία, δὲν τὸ ξέρουμε. Ἀναφέραμε σὲ προηγούμενο ἄρθρο τὸ Γερμανισμὸ καὶ τὴν Ἄγγλια. Ἐξέρουμε βέβαια πὼς οἱ δυὸ αὐτοὶ ὄγκοι ἔχουν ἀνταγωνισμὸ, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἀποκλείνει καὶ συνεργασία τους ἔταν καὶ ὅπου μποροῦν νὰ συμφωνήσουν. Ἄλλὰ τώρα δὲν εἶναι λόγος νὰ ζητάζουμε μὴ τέτοια περίπτωση. Γιὰ τὴν ὥρα βλέπουμε πὼς ἢ Κυβέρνησή μας ἔχει λόγους γιὰ νὰ εἶναι πιὸ ἀντρεία, ἂν ὄχι πέρα ὡς πέρα ἀντρεία. Καὶ τὴν παρακαλοῦμε νὰ γίνῃ. Ἐνας λόγος εἶναι καὶ ἢ ἀποξένωση τῆς Βουργαρίας ἀπ' τὸν κύκλο τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν καὶ κρατῶν ἐξαιτίας τῶν κακουργημάτων, ποῦ, θαρροῦμε, δεῖξαμε ἀρκετὰ πὼς συμφέρο μας καὶ δυνάμωμα τῆς Κυβέρνησης στὸν ἐθνικὸ ἀγῶνα εἶναι, ἀντίθετα μὲ ὅ,τι λέει ἢ «Ν. Ἡμέρα», νὰ τὰ αἰστανθῆ ὅσο γίνεται πιότερο ὁ λαὸς μας καὶ νὰ πονέσῃ. Ἄλλὰ δὲν εἶναι βέβαια αὐτὸς ὁ λόγος ποῦ μᾶς κάνει νὰ ζητοῦμε ἀπ' τὴν Κυβέρνηση νὰντρευστῆ. Αὐτὸ μᾶς τὸ ὑπαγορεύουν οἱ λόγοι ἐκεῖνοι, ποῦ δίνουν θάρρος στὴν Κυβέρνηση νὰ κηρύχῃ ὅτι «οὔτε σπιθαμὴν γῆς» δὲν παραδίνουμε κτλ. Γιατί λοιπὸν νὰ μὴ λάβῃ τὸ θάρρος νὰπαιτήσῃ καὶ τὰ σύνορα ποῦ πρέπει νὰχουμε καὶ γιατί νὰ μὴν πῆ καὶ στὴν κακούργα

ὁρμὴ τῶν Βουργάρων: «Φτάνουν τὰ κακουργήματα!»;

9.6.913

ΛΥΔΟΣ ΠΟΛΑΒΡΟΣ

Σημ. Στὸ χτεσινὸ τῆς φύλλο ἢ «Ν. Ἡμέρα» βρῖσκει πὼς οἱ διαμαρτυρίες στὸν πολιτισμένο κόσμον γιὰ τὰ κακουργήματα δὲ θάχουν ἀποτέλεσμα, ὅπως δὲν εἶχαν καὶ λίγα χρόνια πρὶν γιὰ ὅσα ἔκαναν καὶ τότε στὴ Μακεδονία οἱ Βούργαροι. Παρατηροῦμε πὼς τώρα εἶναι κάπως διαφορετικὰ τὰ πράματα, δὲ δίνουμε ὅμως καὶ πέρα πέρα ἀδικο στὴ «Ν. Ἡμέρα». Κι ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλο μέσο γι' ἄμυνα, βέβαια εἶναι συζητήσιμη κ' ἢ γνώμη τῆς ὅτι πρέπει νὰ ξαναδώσουμε ζωὴ στὰ συχωρεμένα μας ἀνταρτικὰ σώματα.

10.6.913

Ο ΙΔΙΟΣ

ΤΟ ΤΥΛΙΓΜΕΝΟ ΚΕΡΙ

Στὴν ξηνητεία ἐξήσκει καὶ πέθαν' ἓνας ἀλλόκοτος ἀνθρωπος. Ζοῦσε μ' ἓνα μικρὸ εἰσόδημα ποῦ τοῦστελν' ὁ ἀδερφός του καὶ γνώριζε μονάχα τρεῖς γωνιές: στὸ σπίτι ποῦ ἔμεινε, στὴ Βιβλιοθήκη ποῦ διάβαζε καὶ στὴ μύρτα ποῦ ἔτρωγε κ' ἔγραφε.

Τί ἔγραφε;

Τὰ χειρόγραφα τοῦ στάλθηκαν ὅλα στὸν ἀδερφὸ του, ἀπ' τὴν Ἀστυνομία ποῦ ἤδρε τὴν ἀντρέσσα του, τὴν ἡμέρα ποῦ πέθανε.

Τὸ μισοκαμμένο κερί τοῦ ὅμως, ποῦ ἦτον φτενὸ καὶ δὲν ἔστεκε καλὰ στὸ καντηλιέρι, τὸ εἶχε τυλιγμένο μὲ ἓνα χαρτί. Στὸ χαρτί αὐτὸ ἦταν σημειωμένα αὐτὰ ποῦ ἀντιγράφο ἔδω, χρήσιμα φαίνεται γιὰ κάποια ἱστορία, ποῦ εἰτοίμαζε, ἀπὸ τοὺς χρόνους τῶν Παραμυθιῶν ἴσα μὲ τὸ Βασιλεῖα Ὁθωνα.

«Στοιχεῖα καὶ Γίγαντες.—Κυκλικὸι θρύλοι—Φῶς, εὐμορφία καὶ δόξα—Ὁ λεγῶν—Ἡ φάλαγξ—Οἱ θεοὶ γίνονται ἄνθρωποι—Ὁ ἄνθρωπος γίνεται Θεός—Πορφύρα καὶ Σταυροθόλιον—Στὰ σκοτεινά—Ἡ μύρτα—Ἡ τζόστρα—Μιναρέδες—Ἡ γιόντολα—Τρομπόνι καὶ φλάμπουρο—Τὸ μουσικὸ—Ἡ ἀλυσίδα ἔσπασε—Ὁ πατέρας ποῦ χάθηκε—Ὁ λευκὸς Βασιλεῖας».

Στὸ πίσω μέρος τοῦ χαρτιοῦ ἦταν αὐτὰ τὰ ἄλλα, γιὰ βοηθητικὰ φαίνεται κεφάλαια τοῦ ἔργου.

«Τὸ χῶμα ποῦ μιλεῖ» (τοπογραφία).—Τὰ παρακλάδια τῆς ρίζας (ἱστορικὸι ἀπόγονοι).—Μαρμαρωμένη εὐμορφία (Περιγραφή μνημείων).—Μυστιὰ καὶ μοσχολίβανο (ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία).—Ξερριζώματα (Ἑπτανησιακὰ).—Χρυσόκολλες καὶ πούλιες (ξενικὴ ἀριστοκρατία).—Οἱ μαγῶνες (ἐξοριστὰ γιὰ τοὺς Χιώτες).—Ἡ κούβα (γιὰ τὴν ἀριστοκρατία τῶν Διερμηνέων).—Τὰ ρέστα τῆς πατάτας (γιὰ τὶς οἰκογένειες τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου).—Πετσιὰ καὶ βράκα (γιὰ τὶς ἐπαναστάσεις τῆς Ἡλείου καὶ τῆς Κρήτης)».

Αὐτὰ εἶχε τὸ περιτύλιγμα τοῦ κεραιοῦ.

ΓΑΥΡΟΣ ΟΡΝΙΘΗΣ